

Scientific journal
PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION
Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)
ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА
Видається з 2013.

<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Опачко М.В. Проблеми формування змісту дидактичного менеджменту // Фізико-математична освіта : науковий журнал. – 2017. – Випуск 2(12). – С. 118-123.

Opachko Magdalena. Problems Of Forming The Content Of Didactic Management // Physical and Mathematical Education : scientific journal. – 2017. – Issue 2(12). – P. 118-123.

УДК 37.026.005

М.В. Опачко

*Державний вищий навчальний заклад «Ужгородський національний університет», Україна
magdaopachko@ukr.net*

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ ДИДАКТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Анотація. У статті розкриваються проблеми формування змісту дидактичного менеджменту. На формування змісту дидактичного менеджменту впливають різні чинники: з одного боку – це система управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів, тобто прив'язана до навчальних програм загальноосвітньої школи. З іншого – це система удосконалення методичної підготовки вчителя. Узагальнення основоположних позицій теорії класичного менеджменту, філософії освітнього і педагогічного менеджменту, а також методології сучасного педагогічного процесу, – уможлиблює представлення змісту дидактичного менеджменту динамічними інформаційно-діяльними модулями: 1) проектування методичної системи; 2) організація та управління у дидактичному процесі; 3) моделювання дидактичної взаємодії; 4) діагностування ефективності реалізації методичної системи.

Засвоєння змісту дидактичного менеджменту ґрунтується на опануванні вчителем системи знань інтегративного характеру: із курсів: філософії сучасної освіти, загальної педагогіки (а саме, дидактики), загальної і соціальної психології, основ загального і педагогічного менеджменту і самоменеджменту, загальної фізики та методики її викладання.

Ключові слова: дидактичний менеджмент, зміст дидактичного менеджменту, управління навчанням, методична підготовка, вчитель фізики.

Постановка проблеми. Втілення в життя концепції «Нової української школи» передбачає підготовку вчителя, який покликаний не тільки навчати, передавати знання учням, а й формувати неповторний світ образів та уявлень, почуттів та емоційно-ціннісних ставлень, розвивати особистісні якості, готувати до витривалості у складних умовах реального життя, винахідливості, прийняття самостійних рішень. Така підготовка, крім іншого, забезпечується шляхом засвоєння змісту дидактичного менеджменту. Під «дидактичним менеджментом» ми розуміємо галузь педагогічного менеджменту, що розробляє теорію і практику управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів і ґрунтується на поєднанні різних аспектів управлінської діяльності: менеджменту як процесу, як реалізацію управлінських функцій, як складову професійної діяльності педагогів-менеджерів і як мистецтво управління (що за сутністю подібне до методичної майстерності).

Дидактичний менеджмент передбачає забезпечення конкурентоспроможної якості навчання, високої його ефективності. За його допомогою здійснюють добір сучасних методів засвоєння, систематизації та узагальнення, практичного використання знань у процесі навчально-пізнавальної діяльності учнів (в класі, групі, факультативній та позааудиторній формах організації діяльності); методів стимулювання і мотивації навчання та моделювання ситуацій взаємодії у навчанні.

Обґрунтування теоретичних засад дидактичного менеджменту як наукової системи управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів в процесі засвоєння основ наук, зокрема фізики передбачає розкриття його змісту, що в свою чергу, уможливить визначення сутності когнітивної (знанцевої) та операційної (процесуальної) складових компетентності дидактичного менеджменту.

Аналіз актуальних досліджень. У попередніх дослідженнях на основі філософського аналізу понять освітній менеджмент, педагогічний менеджмент, було виявлено спільне і відмінне у педагогічних феноменах, розкрито особливості дидактичного менеджменту, охарактеризовано його природу та генезис [3].

Дидактичний менеджмент розглядається нами і як складова методичної підготовки майбутнього вчителя фізики. Саме тому нами було розкрито сутність інтегративного підходу, який визначено в якості одного із методологічних. Він полягає у забезпеченні єдності теоретичної та практичної складових підготовки; гармонійному поєднанні знань із різних циклів підготовки: фундаментального, суспільно-гуманітарного та професійно-орієнтованого; інтегративному характері результату підготовки, яким є компетентність дидактичного менеджменту [4].

На формування змісту дидактичного менеджменту впливають різні чинники: з одного боку – це система управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів, тобто система, прив'язана до навчальних програм загальноосвітньої школи. З іншого – це форма методичної підготовки вчителя. Складністю поняття дидактичний менеджмент і обумовлена актуальність проблеми обґрунтування його змісту.

Мета статті. З огляду на актуальність проблеми дослідження метою статті є визначення підходів до формування змісту дидактичного менеджменту.

Виклад основного матеріалу. Формування змісту дидактичного менеджменту обумовлене, насамперед, сутністю відповідної діяльності. В рамках дидактичного менеджменту розглядаються системи і технології управління навчальним процесом, які забезпечують його ефективне функціонування і досягнення результатів. Основними вузлами системи управління є:

- механізм управління (цілі, принципи, функції, методи);
- керуюча система в статичній (структура управління – учні, дидактичне середовище, вчитель);
- керуюча система в динамічній (процеси управління).

Що потрібно учителеві для того, щоб ефективно управляти засвоєнням знань учнів?

– Чітко формулювати дидактичні цілі (які поняття, закони, закономірності, функціональні зв'язки мають бути засвоєні); співвідносити цілі навчання з інтересами, потребами, можливостями учнів (тобто робити їх реально досяжними; дотримуватись у цілепокладанні пріоритетності інтересів особистості учня, не втрачаючи при цьому “лінії” навчальної програми).

– Вміти проектувати власну систему навчання (постановка дидактичних завдань; створення навчального середовища; розробка моделей навчання (пізнавальної, тренувальної, інформаційно-пошукової, самостійної, творчої діяльності учнів); моделювати сценарії дидактичної взаємодії).

– Забезпечувати зворотній зв'язок (на основі аналізу оцінок, суджень, ставлення учнів до навчання, їх успішності і перманентного самоаналізу та самооцінки).

У формуванні змісту дидактичного менеджменту слід враховувати “природу” феномену. Вона ґрунтується на узагальненні положень теорії менеджменту щодо родового (від управління) і видового (щодо освітнього та педагогічного менеджменту) походження; врахуванні гуманістичної освітньої парадигми як методології сприйняття і осмислення педагогічних явищ, процесів, систем; розкритті наукових підходів до сучасного трактування понять: дидактичне середовище, дидактична взаємодія, суб'єкт-суб'єктна та суб'єкт-об'єктна взаємодії, дидактичний процес як основних компонентів (елементів) системи дидактичного менеджменту.

Із загальних положень теорії менеджменту для нас важливими є принципи і правила менеджменту, систематизовані і узагальнені Анрі Файолем у книзі “Вчення про управління”. Ним було визначено, що діяльність з управління будь-якою організацією складається з п'яти обов'язкових загальних функцій: передбачення (планування), організації, розпорядження, координації та контролю [А, с. 277]. У визначені цілей дидактичного менеджменту орієнтуємось на головний закон менеджменту, сформульований класиком менеджменту Пітером Друкером: “Doing the Right Things liight” – “правильно робити правильні речі” [Там само].

Будучи видовим поняттям за походженням від освітнього і педагогічного менеджменту, дидактичний менеджмент має однакову з ними природу, яка за філософськими узагальненнями є ціннісно-сисловою [3].

Важливими для нас є висновки щодо перспектив розвитку освітнього та педагогічного менеджменту, окреслення яких має ґрунтуватися на аналізі вітчизняного та світового досвіду. До загальноновизнаних шкіл менеджменту відносять американську, японську та європейську. Відмінності між японською і американською школами менеджменту пов'язані із різними світоглядами, а саме “поглядом на роль і місце людини у світі і Космосі, типом мислення, філософією організації життя людини, природою соціокультурного середовища” [Там само]. Японська система визнає людину невід'ємною складовою Космосу, яка вибудовує органічно-гармонійні стосунки з ним через занурення у світ власної свідомості в прагненні зрозуміти таємниці архітекτονіки космічного; американська і європейська виходять із визнання людини вінцем творіння Бога (Логосу, вищого Розуму). Антропоцентризм у “оспіванні” величі людського духу виходить на

лінію протистояння Творця і його творіння. У прагненні пізнати якомога більше задоволення від життя творіння обирає прагматичну стратегію у діях, спрямованих на користь власних інтересів. Але накопичений в рамках цих шкіл корисний досвід варто осмислити і використати у вітчизняній науці менеджменту.

Ці школи мають і спільні риси. Їх об'єднує загальний підхід до принципів наукового менеджменту, який утворює своєрідний простір "інваріантних" цінностей:

- увага до людини, формування умов для розкриття її потенціалу;
- виявлення інтересів людини, потреб і сподівань;
- пошук і розпізнавання елементів національної історії, культури, традицій для формування сучасної системи управління;
- створення відповідних умов для того, щоб у людини була можливість завдяки старанній праці задовольнити свої потреби;
- об'єднання працівників навколо загальної мети;
- забезпечення безперервного професійного навчання.

Зауважимо, що названі принципи теорії менеджменту, адаптовані до сукупності професійних якостей педагога та української ментальності більш увиразнюють функції вчителя, чіткіше структурують його діяльність.

Отже, розробка проблеми формування змісту дидактичного менеджменту тісно пов'язана із загальними проблемами управління в освіті, але окрім того переплетена із розвитком дидактичних систем, що розвивались як у рамках вітчизняної педагогічної науки, так і європейської та світової.

Проникнення в сутність ціннісно-сислової природи дидактичного менеджменту уможливується через розкриття базових для нього понять: моделі управління, дидактичне середовище, дидактична взаємодія, дидактичний процес.

Формування змісту дидактичного менеджменту опирається на сучасні уявлення про управління у педагогічному процесі, розкриті у дослідженні В. Кушніра [2]. Ним виокремлено три типи моделей управління: моделі управління педагогічним процесом на основі класичної науки; моделі управління педагогічним процесом на основі неklasичної науки; моделі управління педагогічним процесом на основі постнеklasичної науки.

Середовище – це умови, в яких перебувають учасники процесу і які формуються під впливом різних чинників. На формування освітнього середовища впливають: закони, нормативні акти, постанови, методичні рекомендації про освіту, які визначають організаційну структуру педагогічного процесу; природа педагогічного процесу, насамперед його системна складність; цілі педагогічного процесу та його організація; наявна науково-методична інформація; дії посадових осіб.

Дидактичне середовище, будучи підпорядкованим освітньому, все ж формується під впливом чинників, найголовнішими з яких є: зміст освіти, навчальні плани і програми, навчально-методичне, програмно-інформаційне та матеріально-технічне забезпечення навчального процесу; цілі навчання, що визначаються освітнім профілем (гуманітарний, академічний, загальноосвітній тощо); дії учасників дидактичного процесу ("комфортність" дидактичного середовища, у більшій мірі, визначається рівнем майстерності вчителя і його здатністю "правильно робити правильні речі").

Отже дидактичне середовище – це сукупність нормативно-директивних, психолого-педагогічних, інформаційно-дидактичних та соціально-ціннісних умов, інтегрована дія яких забезпечує розвиток особистості учнів.

Дидактична взаємодія як взаємопов'язана, цілеспрямована діяльність між суб'єктами дидактичного процесу, охоплює реалізацію методів, способів, прийомів та засобів навчання з використанням засобів спілкування, взаємодії, з метою засвоєння учнями змісту освіти і формування на цій основі якостей особистості.

Сутність дидактичної взаємодії розкривається через осмислення суб'єктності і об'єктності у освітньому середовищі, а також через аналіз моделей навчання.

Розглядаючи атрибутивні властивості об'єктності, В. Кушнір відмічає, що об'єктність у педагогічному процесі не можна вважати хорошою чи поганою характеристикою педагогічного процесу; це – реальність, один із найважливіших аспектів різноманіття. Об'єктність педагогічного процесу передбачає регламентовану діяльність педагогів та учнів, яка здійснюється за загальними схемами, вимогами, правилами. Перевага об'єктного підходу сприяє авторитарним методам спілкування, навчання, виховання, недооцінці індивідуального, нетипового, оригінального і передбачає перевагу колективного над індивідуальним. Вона ґрунтується на середньостатистичному, типовому, характерному, закономірному, сприяє структуризації педагогічного процесу, логіці його організації [2].

Суб'єктна парадигма центрами педагогічного процесу передбачає суб'єкти діяльності, насамперед учителів та учнів. Тоді все інше (схеми, технології, моделі) у педагогічному процесі перетворюється на умови його перебігу. Педагог-суб'єкт, учень-суб'єкт розкривають свої особливості й гідність вільних істот, які творять педагогічний процес і себе в ньому. Суб'єктність учителя – це вираження його внутрішніх сил у вигляді інтенцій "Я можу, хочу, здібний, здійснюю". Стати суб'єктом – означає стати педагогом творчим.

Об'єктний і суб'єктний виміри педагогічного процесу – реалії в ньому. Завдання педагога – поєднати ці два виміри на основі взаємодоповнення з метою досягнення поставлених цілей [Там само].

У дидактичному процесі, так само, як у педагогічному, управління реалізується у взаємодії між педагогами та учнями. Суб'єкт управління – педагог – скеровує об'єктами управління – учнями. Залежно від характеру стосунків учителя й учнів управління педагогічним процесом може бути суб'єктно-об'єктним: учитель – суб'єкт, учні – об'єкти; суб'єктно-суб'єктним, коли учитель та учні є суб'єктами, однак суб'єктність учнів не досягає суб'єктності вчителя; діалогічним, коли суб'єктності вчителя та учнів рівнозначні.

Реалізація моделей навчання (моделі навчання включають дидактичну основу (методи навчання і організаційні форми) та педагогічну техніку (засоби навчання та педагогічні прийоми) [1, с. 154] втворює внутрішній зміст дидактичного середовища і виявляє зовнішній обрис дидактичної взаємодії, відображений у домінуючих рівнях управління та стилях спілкування.

Якщо під “освітньою моделлю” розуміють логічно послідовну систему відповідних елементів, що включає в себе структури цілей освіти у широкому соціальному значенні, зміст освіти, проектування навчальних планів і програм, окремі цілі управління діяльністю учнів (студентів), моделі групування учнів, методи контролю і звітності, способи оцінки процесу навчання [1, с. 125-126], то у європейських освітніх системах виокремлюють п'ять освітніх моделей: селективно-поточна; селективно-групова; модель змішаних здібностей; інтегративна модель; інновативна модель. Зауважимо, що кожна із цих моделей функціонує у відповідності до її призначення, і управління в кожній з них забезпечується адекватними механізмами, але простір “інваріантних” цінностей менеджменту (в більшій, чи меншій мірі) присутній у кожній із моделей управління.

Розширенню уявлень про дидактичний процес сприяло розкриття нелінійної його природи. Як відмічає А. Кушнір, “лінійні уявлення є далеко не повними системними уявленнями про педагогічний процес”, і “хаотичність у педагогічному процесі не може бути усунена”, а “випадковості за умов нестійкості педагогічного процесу можуть суттєво впливати на нього”, то і управління у нестійких станах має свої особливості: “воно зводиться до точних дій, а не до їх сили” [Там само].

Важливими для нас є висновки про педагогічний процес як про реальність у якій співіснують особистості “на засадах діалогу, доповнення суперечностей”, як про “життєву зустріч різних “моно-” у новому світі процесу, де все змінюється, щось з'являється і зникає, народжується і розпадається, ідентифікується і відособлюється” [Там само]. Найважливіший компонент педагогічного процесу, як і дидактичного – особистість.

Оскільки педагогічна реальність надзвичайно складна, і її представлення як системної моделі “може відбуватися неоднозначно”, – то це уможлиблює створення різних систем навчання та виховання. Оскільки “модель у педагогічному процесі відображає не тільки педагогічну дійсність, а й концепції суб'єкта моделювання – вчителя, який виражає в моделі свої погляди, переконання, уподобання, характер, стиль” (Кушнір В.А.), то проектування власної системи управління розвитком особистості учнів у процесі навчання дає уявлення майбутньому педагогу про змістові характеристики дидактичного процесу, створює можливості для репрезентації себе як суб'єкта (творця і виконавця) педагогічної дійсності.

Узагальнення наведених міркувань уможлиблює визначення концептуальної основи для відбору змісту дидактичного менеджменту, яка охоплює:

- філософські підвалини педагогіки гармонійної цілісності: принцип тотожності протилежностей у нескінченному (М.Кузанський); принцип сходження від абстрактного до конкретного; принцип ноосферного світогляду (природничо-науковий підхід В.Вернадського, К.Ціолковського, Д.Чижевського);

- філософські засади управління складними динамічними системами: філософія нестабільності І.Пригожина: синергетика, як наука, що вивчає фізико-хімічні процеси у нестационарних станах або нестабільних системах; використання закономірностей синергетики при розробці сучасних проблемних методів навчання і виховання);

- філософські основи діалогової взаємодії основних суб'єктів освіти. Школа діалогу культур: принцип “співчуття” (або емпатії, Мейн С.В.); принцип “дії” або “філософії вчинку” на основі дотримання загальнолюдських цінностей суб'єктами спілкування; принцип доповнюваності (Н. Бора).

Окрім того, концептуальну основу складають теоретичні психолого-педагогічні та соціально-психологічні концепції, що розвивались в рамках підходів: гуманістичного, особистісно зорієнтованого, культурологічного, системного, діяльнісного, акмеологічного, технологічного, компетентнісного та рефлексивного.

Узагальнення основоположних позицій теорії класичного менеджменту, філософії освітнього і педагогічного менеджменту, а також методології сучасного педагогічного процесу уможлиблює представлення змісту дидактичного менеджменту динамічними інформаційно-діяльнісними модулями:

- 1) проектування методичної системи;
- 2) організація та управління у дидактичному процесі;
- 3) моделювання дидактичної взаємодії;

4) діагностування ефективності реалізації методичної системи.

Зміст дидактичного менеджменту конкретизується у знаннях:

– про проектування системи управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів та його складові: цілепокладання, структурування, планування, прогнозування і вироблення досвіду проектування системи управління;

– про організацію та управління дидактичним процесом, що ґрунтується на принципах і закономірностях, методах і формах організації та управління і формування досвіду організації та управління;

– про моделювання у системі управління, що ґрунтується на конструюванні взаємодії у процесі навчально-пізнавальної діяльності учнів в залежності від різних характеристик суб'єктів взаємодії: стиль управління вчителя, когнітивні стилі учнів, рівні взаємодії (підпорядкування, співпраця, співтворчість), типові ситуації взаємодії (засвоєння теоретичних знань, розв'язування задач, експериментування, узагальнення і систематизація вивченого, контроль і оцінювання) тощо; вироблення досвіду моделювання взаємодії;

– про діагностику ефективності системи управління, що складається із діагностики навчального середовища, рівнів навчальних досягнень учнів, самодіагностики і формування досвіду проведення діагностики, аналізу її результатів; самодіагностики, самоаналізу, саморефлексії;

і вміннях:

– володіти здатністю до розробки методичної системи з фізики;

– володіти здатністю проектувати, моделювати, здійснювати діагностику у дидактичному процесі;

– володіти здатністю обирати методи, прийоми, засоби продуктивної дидактичної взаємодії;

– володіти здатністю до саморефлексії, самодіагностики і самоменеджменту.

Зміст дидактичного менеджменту покликаний сприяти розв'язанню завдань, що забезпечують:

1) розвиток системи компетентностей у процесі підготовки магістрів-освітян: фахової, методичної, технологічної, психолого-педагогічної, інформаційно-комунікаційної та компетентності в галузі взаємодії)

2) формування і розвиток управлінської культури педагога на основі засвоєння ним сутності та опанування досвіду реалізації управлінських функцій: організаційної, діагностичної, прогностичної, контрольної-оцінної, корекційної, регуляційної;

3) розвиток психолого-педагогічних властивостей: (психологічні характеристики: інтелект, творче мислення, креативність, емоційна врівноваженість, низька тривожність, опірність до стресів, добра зорова і слухова пам'ять, уважність, спостережливість; психоаналітичні якості: адекватна самооцінка, самоконтроль, самокритичність, прагнення до самовдосконалення, самоаналіз, самодисциплінованість; педагогічні якості: комунікабельність, візуальність (зовнішня привабливість), красномовність (вміння нав'ювати та переконувати), перцептивність (сприймання іншої людини) оптимізм, динамічність, емоційність);

4) розвиток і формування соціально-культурної сфери особистості: загальної ерудованості, педагогічної спрямованості, спрямованості на діалогову взаємодію, активності у самотворенні, мотивації успіху тощо.

Засвоєння змісту дидактичного менеджменту ґрунтується на володінні вчителем системою знань інтегративного характеру: із курсу загальної педагогіки (а саме, дидактики), загальної і соціальної психології, основ загального і педагогічного менеджменту і самоменеджменту, філософії сучасної освіти, загальної фізики та методики її викладання. Реалізація змісту дидактичного менеджменту втілена в ідеї розробки власної системи управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів, або системи управління навчанням (СУН) у процесі вивчення фізики. Етапи створення системи управління відповідають структурі виокремлених інформаційно-діяльнісних модулів.

Висновки. На формування змісту дидактичного менеджменту впливають різні чинники: з одного боку – це система управління навчально-пізнавальною діяльністю учнів, тобто система, прив'язана до навчальних програм загальноосвітньої школи. З іншого – це форма методичної підготовки вчителя. У формуванні змісту дидактичного менеджменту враховуємо “природу” феномену, що походить від менеджменту як теорії управління (системами, процесами, взаємодією людей у процесах) та дидактики як теорії навчання (зміст освіти, цілі навчання, організація і управління у навчанні). Найбільш вдало точки дотику двох реальностей (а це і є джерело для формування змісту дидактичного менеджменту) можуть бути відтворені через поняття: дидактичне середовище, дидактична взаємодія, суб'єкт-об'єктність взаємодії, дидактичний процес – які розглядаються в якості основних компонентів (елементів) системи дидактичного менеджменту.

Узагальнення основоположних позицій теорії класичного менеджменту, філософії освітнього і педагогічного менеджменту, а також методології сучасного педагогічного процесу уможливило представлення змісту дидактичного менеджменту динамічними інформаційно-діяльнісними модулями: 1) проектування методичної системи; 2) організація та управління у дидактичному процесі; 3) моделювання дидактичної взаємодії; 4) діагностування ефективності реалізації методичної системи.

Перспективи подальших досліджень пов'язані із конкретизацією змісту кожного із інформаційно-діяльнісного модулів дидактичного менеджменту.

Список використаних джерел

1. Гузеев В.В. Планирование результатов образования и образовательная технология./ В.В.Гузеев. – М.: Народное образование, 2000. – 240 с.
2. Кушнір В. А. Системний аналіз педагогічного процесу: методологічний аспект. Монографія / В. А. Кушнір. – Кіровоград: Видавничий центр КДПУ, 2001. – 348 с.
3. Опачко М.В. Дидактичний менеджмент: філософський аспект сутності поняття// Науковий вісник УжНУ. Серія Педагогіка. Соціальна робота. [ред. кол.: І.В.Козубовська]. – Ужгород: Вид-цтво «Говерла», 2016. – Вип. (2) 39. – С. 168-171.
4. Опачко М.В. Інтегративний підхід до реалізації дидактичного менеджменту у підготовці магістрів-фізиків //Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Серія педагогічна. – 2016. – Вип.22. – С.43-45.
5. Філософія освіти: Навчальний посібник /За заг. ред. В. Андрущенко, І. Передборської. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. – 329 с.

References

1. Huzeev V.V. Planirovaniye rezul'tatov obrazovaniya y obrazovatel'naya tekhnolohyya./ V.V.Huzeev. – M.: Narodnoe obrazovaniye, 2000. – 240 s.
2. Kushnir V. A. Systemnyy analiz pedahohichnoho protsesu: metodolohichnyy aspekt. Monohrafiya / V. A. Kushnir. – Kirovohrad: Vydavnychyy tsentr KDPU, 2001. – 348 s.
3. Opachko M.V. Didactic management: philosophical aspects of the essence of the concept // Naukovyy visnyk UzhNU. Seriya Pedahohika. Sotsial'na robota. [red. kol.: I.V.Kozubovs'ka]. – Uzhhorod: Vyd-tstvo «Hoverla», 2016. – Vyp. (2) 39. – S. 168-171.
4. Opachko M.V. The integrative approach to the implementation of didactic management in the training of physicists masters //Zbirnyk naukovykh prats' Kam'yanets'-Podil's'koho natsional'noho universytetu imeni Ivana Ohiyenka. Seriya pedahohichna. – 2016. – Vyp.22. – S.43-45
5. Filosofiya osvity: Navchal'nyy posibnyk /Za zah. red. V. Andrushchenka, I. Peredbors'koyi. – K.: Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova, 2009. – 329 s.

PROBLEMS OF FORMING THE CONTENT OF DIDACTIC MANAGEMENT

Magdalena Opachko

State Higher Educational Institution "Uzhhorod National University", Ukraine

Abstract. In the article the problems of formation of the content of teaching management. On the formation of the content of teaching management is influenced by various factors: on the one hand is the management system training-pinevalley students, that is tied to curriculum, zagalnoosvitnoi school. On the other is the system of improvement of methodical preparation of teachers. A synthesis of the main positions of the theory of classical management, philosophy of education and teaching management, as well as methodology of the contemporary pedagogical process - makes a representation of the contents of didactic management of dynamic information and dejatel'nostnyj modules: 1) designing of methodical system; 2) organization and management of didactic process; 3) simulation didactic interactions; 4) diagnosis of efficiency of realization of methodical system.

Of mastering the content of teaching management is based on the acquisition of teacher knowledge system of the integrative character of the courses: modern philosophy of education, General pedagogy (in particular, didactics), General and social psychology, basics of General and pedagogical management and self-management, of General physics and methods of teaching.

Key words: didactic management, didactic management content, learning management, methodical preparation, physics teacher.